

Colecția: *DESTINE CONTROVERSATE*

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOERESCU, DAN-SILVIU

**Ștefan Iordache. Băiatul de cartier care a dominat
scena românească** / Dan-Silviu Boerescu. - București : Integral, 2017

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-025-1

78
929

© INTEGRAL, 2017

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-025-1

ȘTEFAN IORDACHE

Băiatul de cartier care a dominat scena românească

Mituri urbane și docu-drame
însoțite de consemnări din presă

De la Șarpele Roșu

la Locanta lui Iordache / 49

„Deamne, ține-mă pălăria pe cap!” / 51

Fuga de la rând la rând / 53

În loc de Epilog. Cui i-a rămas

asterea lui Ștefan Iordache / 101

Bibliografie, filmografie, premii / 107

Lămuriri bibliografice / 113

INTEGRAL

Colecția
Coperta: ȘTEFAN IORDACHE

Băieștii de cartier care a dominat

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IORDACHE, ȘTEFAN

Ștefan Iordache, Băieștii de cartier care a dominat
scena românească / Dan-Silvia Boerescu. București: Integral, 2017
Măști urbane și joc de cărți
ISBN 978-606-992-025-1

78
979

INTEGRAL, 2017

Editor: Casa POSTOLACHE
Texte traduse de Stelian ȘLIAN

Tiparul executat la tipografia Editurii Integral

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedesește conform Legii nr. 17/2011 privind
drepturile de autor și drepturile conexe.

ISBN 978-606-992-025-1

INTEGRAL

Sumar

**Tatăl Irinei Petrescu: „Cum îți imaginezi că eu, un doctor,
o să-mi las fiica să se mărite cu un copil de croitor,
cu un derbedeu?” / 7**

Cascarache, Timofte și Makelele – cei mai buni prieteni / 13

**De la Șarpele Roșu
la Locanta Jariștea / 49**

„Doamne, ține-mi pălăria pe cap!” / 61

Fuga de râsul Bangladeshului / 81

**În loc de Epilog: Cui i-a rămas
averea lui Ștefan Iordache / 101**

Discografie, filmografie, premii / 107

Lămuriri bibliografice / 123

Tatăl Irinei Petrescu: „Cum îți imaginezi că eu, un doctor, o să-mi las fiica să se mărite cu un copil de croitor, cu un derbedeu?”

Marele actor Ștefan Iordache a ratat, în tinerețe, o mare poveste de dragoste cu Irina Petrescu pentru că tatăl acesteia nu l-a dorit ca partener pentru fiica sa. Ea provenea dintr-o familie bună, el era „golan de Rahova”...

Ștefan Iordache și Irina Petrescu au fost colegi de generație la Teatru, ambii fiind născuți în 1941. La începutul anilor '60, între cei doi s-a înfiripat o relație cât se poate de pasională, care s-a destrămat însă repede. „Irina Petrescu a fost colegă la Institutul de Teatru cu Ștefan Iordache, în clasa profesorilor Ion Șahighian și David Esrig. O mare iubire s-a născut între ei, după terminarea studiilor. Actorul

o vedea ca o vedetă, pentru că avusese un rol important în film, era cunoscută”, se consemnează în cartea *Regele Scamator Ștefan Iordache*, scrisă de Ludmila Patlanjoglu. Bruneta rasată jucase deja în pelicula *Valurile Dunării*, din 1959, alături de doi monștri sacri ai scenei românești, Liviu Ciulei (care era și regizorul filmului) și Lazăr Vrabie (în vreme ce viitorul regizor Lucian Pintilie apărea și el într-un rol episodic. Tot în carte, Ștefan Iordache a dezvăluit: „Am primit o scrisoare, la început nici nu știam de la cine e. Îmi scria că îi e dor de mine și că vrea să mă vadă. Faptul că cineva se îndrăgostise de mine, o actriță cunoscută, cum devenise Irina Petrescu, m-a copleșit. Am iubit-o și eu, atunci, pentru iubirea ei. Dar, ca într-o telenovelă caraghioasă, părinții ei nu m-au vrut. Cu tatăl ei am avut câteva discuții. Mi-a spus în față: «Cum îți imaginezi că eu, un doctor, o să-mi las fiica să se mărite cu un copil de croitor, cu un derbedeu?» Încerca să-mi demonstreze că nu am nici un viitor, că sunt un nimeni. Dădusem niște probe pentru filmul «Duminică la ora șase». Pintilie mă asigurase că am luat rolul. Aveam parteneră pe Irina. După câteva zile m-a sunat asistentul lui să-mi spună că nu voi mai fi distribuit. Părinții Irinei nu erau de accord”. (*www.wowbiz.ro*) Până la urmă, Irina a jucat alături de acel James Dean autohton, cum a fost numit adesea Dan Nuțu, stabilit de mulți ani în SUA.

Ulterior, Iordache s-a însurat cu Mihaela Tonitza, care a rămas alături de el până în 2008, când actorul a murit. Irina Petrescu, decedată și ea în anul 2013, nu a fost măritată decât episodic, dar presa a dezvăluit că a trăit o mare iubire, în anii '80, alături de un alt mare actor, Adrian Pintea, mai

tânăr ca ea cu 13 ani, dar care s-a despărțit de ea după ce actrița a suferit o operație mutilantă la un sân (mastectomie), necesară pentru a stopa în faza inițială un cancer mamar. După o căsnicie eșuată – după numai două luni! – în prima tinerețe și o relație cu Ștefan Iordache, refuzată însă de familie („Un golan de Rahova?!?”), Irina Petrescu nu s-a mai recăsătorit niciodată, însă a avut o lungă și pătimașă poveste de iubire cu mai tânărul ei coleg de breaslă, Adrian Pintea. Între cei doi era o diferență de vârstă semnificativă, Irina Petrescu fiind născută în 1941, iar Adrian Pintea în 1954, dar asta nu a constituit deloc un obstacol în calea relației lor. S-au cunoscut când el era încă student ('78-'79). Pe atunci, Irina avea 36 de ani, iar Adrian doar 23. O boală necruțătoare a pus însă capăt poveștii lor de iubire. „După ce Irina a aflat că are cancer la sân, Adrian a înnebunit. Chiar a trebuit să i se extirpe unul dintre sânii, a fost îngrozitor pentru ea, dar și mai mult pentru el. Pintea a început să ducă o viață din ce în ce mai dezordonată, în aparență boemă. N-a putut suporta gândul că într-o zi o va pierde pe Irina lui cea iubită”, a explicat presei o sursă din teatru. Irina Petrescu și Adrian Pintea s-au despărțit, apoi actorul și-a refăcut viața. S-a căsătorit în 2000 cu o studentă la Medicină, Lavinia Tatomir. A cunoscut-o când fata avea 16 ani și l-au impresionat la ea frumusețea și puterile paranormale. Chiar dacă Lavinia și Adrian au fost suflete-pereche – cum recunoșteau amândoi, actorul n-a uitat-o niciodată pe Irina Petrescu. (*www.tabu.ro*)

Ștefan Iordache a avut parteneri pe scenă și, uneori, în afara ei, multe artiste fascinante, între care fabuloasele Lili-ana Tomescu, Melania Cârje, Anda Caropol, Carmen Galin,

Margareta Pâslaru și Valeria Seciu. („Valeria Seciu și Ștefan Iordache, sub bagheta magică a Cătălinei Buzoianu... De scris un roman teatral, așa, ca pe vremuri...”)

Însă, dincolo de luminile rampei, femeile care l-au marcat cu adevărat înaintea întâlnirii decisive cu cea care va deveni soția lui statornică, de-o viață, Mihaela Tonitza (nepoata marelui pictor), au fost trei: Stela, Irina, Liliana. „Frumosul din amintire vine de la tot ce-a fost. Fiecare m-a învățat în felul ei, cum să iubesc. Stela exploda de viață, era debordantă; Irina, profundă, căutându-și reazem pe visare; Liliana, obsedată de meseria noastră și călăuzindu-mă spre un anume fel de a trăi în teatru. Și în suflet port lumina. Ea vine de la soția mea, Mihaela.”

Jocul iubirii a început pentru Ștefan Iordache cu o femeie experimentată: „La un bal, pe cheiul gârlei Facultății de Medicină am cunoscut o coafeză. M-a luat la ea, undeva pe 13 Septembrie, am descoperit taina... S-a descurcat cu mine, că avea și un copil. Devenisem bărbat. Relația asta a durat vreo săptămână. Stela fusese una dintre iubirile mele din tinerețe... Viața te desparte de oameni fără explicații și fără un motiv, evident”.

„A urmat Irina Petrescu. Am iubit-o și eu, atunci, pentru iubirea ei. Dar, ca într-o telenovelă caraghioasă, părinții ei nu m-au vrut. Cu tatăl ei am avut câteva discuții. Mi-a spus în față: «Cum îți imaginezi că eu, un doctor, o să-mi las fiica să se mărite cu un copil de croitor, cu un derbedeu?». Părinții Irinei nu mă voiau deloc.”

Gheorghe Vitanidis, cu care Irina Petrescu a colaborat la trei filme, a distribuit-o în „Răutăciosul adolescent”, care i-a adus, în 1968, unul dintre cele mai importante premii

internaționale din palmaresul ei, pentru cea mai bună interpretare feminină la Festivalul de la Moscova. „Răutăciosul adolescent” este un film deschizător de drumuri în cinematografia românească: în el apare primul nud dintr-un film românesc: Irina Petrescu!

„După moartea părinților în accident de mașină și divorțul ei, a fost căsătorită două luni, a vrut să ne împăcăm, dar eu eram deja cu Liliana Tomescu. Totul a început la Mamaia, la un festival de film. Chiar Irina a fost cea care mi-a prezentat-o pe Liliana. Am reîntâlnit-o la «Nottara». Într-o zi, Mircea Anghelescu m-a anunțat că vrea să vorbească cineva cu mine. În teatru, era o scară care ducea la cabine. În fața unui geam, stătea Liliana și se uita lung. Mi-am aprins o țigară. Tăceam și eu. Într-un târziu mi-a spus doar atât: «Trebuie să te ferești de mine!» A început să-mi tremure țigara în mână. Zic: «Bine, am înțeles!», și am plecat. Și așa a început o aventură care a durat cinci ani.

Momentele noastre de calm și bucurie se instalau întotdeauna între două momente de iubire pătimașă sau între două lecturi solitare. Pe soția mea am cunoscut-o la Mamaia. Mi-a prezentat-o George Banu într-o cârciumă. Era nepoata marelui Tonitza, asistentă la Institutul de Teatru. Imaginați-vă scena: eu, ziua, cu chiloți tetra atârând, seara, îmbrăcat într-o cămășuță ca vai de mine cu niște blugi strâmți și scurți, croiți de tata dintr-un material «antijeg», discutând despre pictorii impresionisti”.

„Mihaela era cu mama sa, m-au invitat la hotel să fac un duș. Mi-au împrumutat niște bani, că eu trebuia să plec și ele rămâneau. După două-trei luni de plimbări m-am hotărât să o prezint lui tata-mare la Calafat. După ce s-a

mirat el așa, când Mihaela s-a dus în camera cealaltă să pregătească masa, tata-mare zice: «Măi, Nică, mă, asta nu-i țigancă?» «E olteancă!» «Fugi, bre de aici, că-i țigancă. Ce oltean ai văzut tu așa negru?» Era frumoasă, cu sufletul curat, deșteaptă, cu picioarele pe pământ, gospodină. Mihaela a fost șansa vieții mele!» (www.click.ro)

Cascarache, Timofte și Makelele – cei mai buni prieteni

*La școala vieții rupt în coate de atâtea bănci în care-am stat,
am învățat că doar o dată norocul clipei ne e dat,
dar amețit de căutare sau de atâta vin amar
n-am observat când am trecut
de clipa care s-a pierdut,
de-atunci o caut în zadar.*

*Sunt trecătorul, sunt doar călătorul
ce a trecut prin lumea ta, pe drumul tău, prin viața ta,
eu sunt hoinarul ce-și umple paharul
cu amintiri și neîmpliniri, cu despărțiri și cu iubiri.*

Și cu iubiri!

*Eu am cântat cu lăutarii și bani și suflet eu le-am dat,
să-mi pună viața pe-o vioară și lângă ei am lăcrimat,
știam că eu la școala vieții n-am stat în bancă prea atent*